

МОРГАН

ЕШ

ГАРПЕР

З ГРАВЦЯМИ:

ПО

ДЖОДІ

МІС МІНЕРВА

ДОКТОРКА КЯЛПЕПЕР

Перегмова

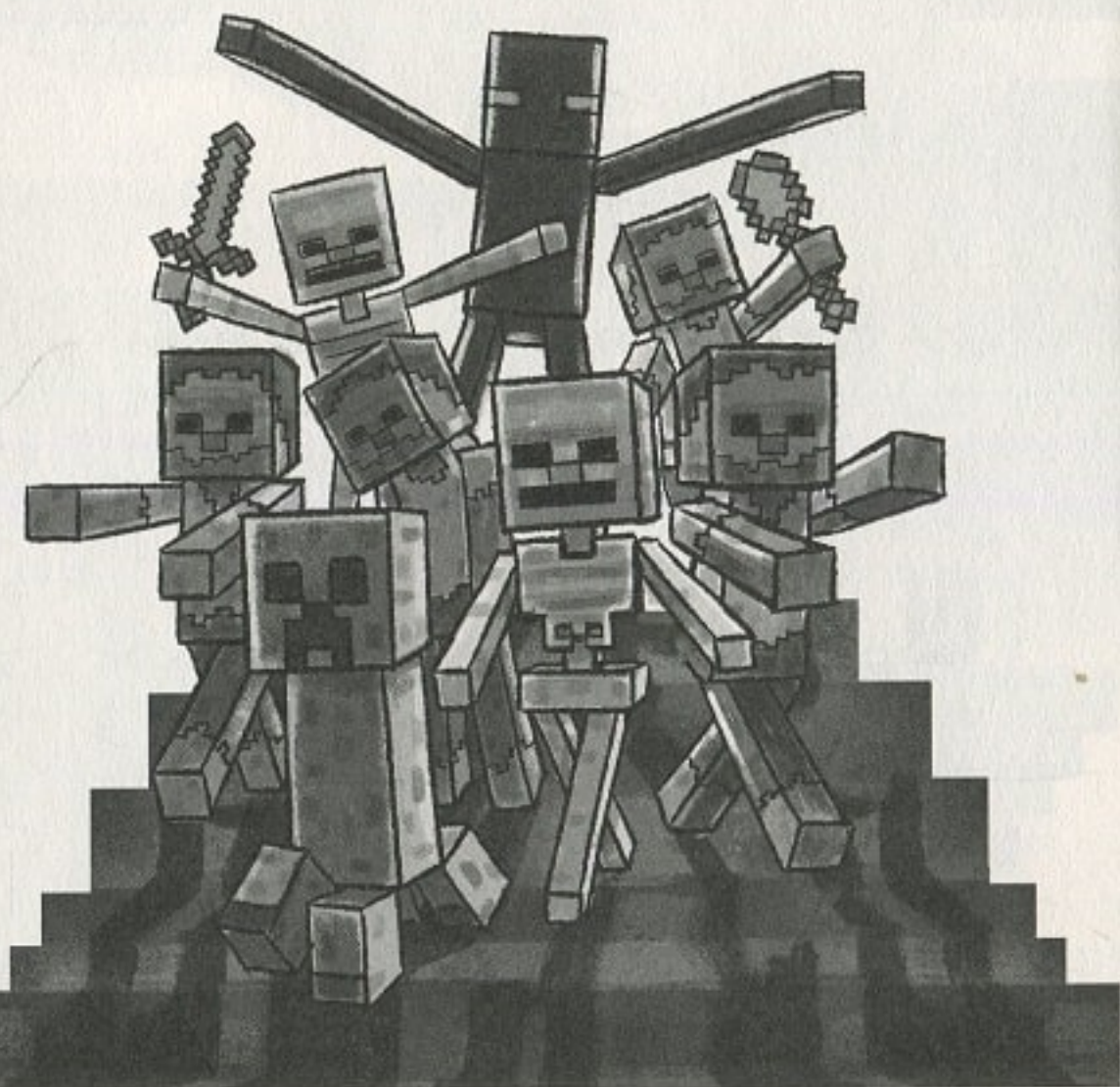
У СПОГАДАХ – СУЦІЛЬНИЙ МОРОК, АДЖЕ ТОДІ АТАКУВАЛИ ЗОМБІ!

Шість постатей стояли в останніх променях сонця, що хилилося за небокрай. **П'ятеро з них були однокласниками й не особливо вирізнялися зростом.** Нещодавні химерні події навчили їх працювати разом, щоб стати командою, **однак сьогодні їм доведеться зіткнутися з небаченими труднощами.**

Шоста постать була значно вищою і ширшою за решту, до того ж то була не людина. Сіра шкіра здоровила відблискувала залізом, а очі світилися багрянцем.

Друзі сподівалися, що це створіння їх захистить.

– Будьте наготові, – гукнув котрийсь із них. – **ВОНИ ВЖЕ ПОРЯД.**

І справді, вдивившись у підсвічену місяцем імлу, неподалік можна було розгледіти цілу юрбу монстрів – зомбі, скелетів та ворожих мобів...

Усі вони прямували назустріч шістьом постатям.

Розділ 1

КАЖАНИ, ЧАСТИНА ПЕРША: ВОНИ ВОРОГИ, ДРУЗІ ЧИ ОДНОКЛАСНИКИ?

Еш Капур уважно слухала, щоб не пропустити своє ім'я. Дівчинка не хотіла, щоб їй помилково поставили в журнал «енку» – хоч її вчителька, міс Мінерва, вже й так помітила лискуче червонобоке яблуко, яке Еш поклала їй на стіл, щойно зайшовши до класу.

Поки міс Мінерва вела переключку, з вентиляційного отвору чувся **дивний звук**, що дуже від-

волікав Еш, яка сиділа на задній парті.

– По чен, – промовила вчителька.

Друг Еш, По, крутнувся у візку і скинув руку догори так, ніби кидав м'яча у кошик – **на баскетбольному майданчику йому не було рівних.** У школі всі знали, що По класний спортсмен.

